

[Gert Petersen]

sat, at få dem igennem, hvis regeringen havde spillet ud med disse forslag.

Nå ja, så kan man sige: det kan han jo godt stå og sige heroppe fra talerstolen, han ved jo ikke noget om det. Og jeg kan så sige om hr. Kjeld Olesen, at det kan han godt stå og sige. Han kan også stå og sige det modsatte heroppe fra talerstolen, han ved jo ikke noget om det.

Men så kommer vi egentlig til det mest afgørende: det blev ikke forsøgt. Der blev sluttet et lille boligforlig, mens statsministeren var i Norge. Det var næsten som om det ikke var nogen tilfældighed, at det skete, mens han var i Norge. Da kunne det pludselig indgås, men med hensyn til den store løsning på de to områder, hvor regeringen havde spillet ud, blev udspillet ikke fulgt op. Det hele blev lagt til side, fordi nu skulle man danne regering med et parti, som også er reaktionært på en række sociale områder. Jeg er ikke uenig med hr. Kjeld Olesen i mange af de ting, han sagde om retsforbundet, men det er ikke på de punkter, vi tilråder et samarbejde med retsforbundet. Nu besluttede man i mellemtiden et regeringssamarbejde med et parti, som også er reaktionært på en række sociale områder, og som under alle omstændigheder var klart imod den bolig- og skattereform, som regeringen havde spillet ud med.

Derfor må jeg endnu en gang give LO-formanden ret, når han i går i Børsen udtaler:

»Hvorfor skal der på forhånd være flertal? Hvis man lægger realistiske forslag frem i folketingssalen, kan man diskutere dem. Der kan blive lidt spring her og lidt pif dér, men de skal nok blive vedtaget, og så er det mig ligegyldigt, hvem der stemmer for, og hvem der stemmer imod.«

Regeringen burde have lagt sine forslag frem til forhandling, til behandling, men det gjorde man ikke. Man luftede dem, og det var da meget smukt. Det var da en fin vimpel, man hejste dengang i forsommeren. Men derefter pakkede man den ned til fordel for det ikke helt solide flertal, som venstres ordfører udtrykte det, som man nu har fået etableret sig med. Jeg forstår udmærket godt, at fagbevægelsen nedlægger en meget voldsom protest mod det, der her er foregået.

Det bringer mig så frem til mit sidste emne: spørgsmålet om denne værdistigningsaf-

gift, hvor det altså er umuligt at få at vide, hvad det drejer sig om. Det er så meget desto mere beklageligt, som man skulle tro, at der fandtes et dokument. Hvordan kunne ellers Landbrugsrådets præsident, hr. Pilegaard Larsen – og han er dog ikke nogen helt tilfældig mand – den 1. september i Børsen fortælle om, hvordan denne værdistigningsafgift skulle udformes, og at den ville spare landbruget for milliardbeløb, fordi den skulle afløse kapitalvindingsskatten, og fordi den var så meget desto mere fordelagtig for landbruget? Hvordan kunne han udtale sig herom? Hvordan kunne han give præcise oplysninger om de regler, som var forudset, om at værdistigningsafgiften skal beregnes som vurderingen plus 30 pct., så det løbende procenttillæg på 9 pct., rentes rente osv.? Hvordan kunne han det? Det kan vi åbenbart ikke få noget svar på.

Jeg skal indrømme, at det, der interesserer mig mest i denne sag, er det faktiske forhold, og det er såmænd ikke, om der eksisterer et dokument eller har eksisteret et dokument, som man har smidt væk, eller om der er tale om en mundtlig aftale. Det, der interesserer mig mest, er, om denne værdistigningsafgift skal udformes jævnt for en eller anden mundtlig eller skriftlig aftale, således at landbruget skal lettes for milliardudgifter. Det interesserer mig, og det vil jeg have opklaret, og derfor vil jeg tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folkettinget opfordrer regeringen til at udforme det bebudede forslag til værdistigningsafgift således, at den samlede beskatning af landbrugets værdistigninger ikke formindskes,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Den er udformet med velberåd hu, for vi mener også i socialistisk folkeparti – det være sagt til venstrefolkene i regeringen og uden for regeringen – at landbrugets generationsproblem er et reelt problem. Vi vil godt være med til at løse det, men det må være inden for rammer, der bibeholder landbrugets samlede beskatning, og som ikke formindsker den. Naturligvis kunne det have været fristende at udforme et stort dagsordensforslag om, hvordan sådan en værdistigningsafgift skulle se ud, men for mig drejer